

Mt 11,2-6
Jan křtitel ve vězení

1. čtení:

kázání: Mt 11,2-6 ..."Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?" ...

Bratři a sestry

dnes je růžová neděle. Ne kvůli tomu, že by slunce ráno tak nějak dorůžova prozářilo celou oblohu. nebo že bychom se všichni do růžova vyspali. Já teda rozhodně ne. Dnešní neděle, třetí v adventu, má podle církevního roku název Gaudete...to znamená Radujte se. A tahle neděle má liturgickou barvu růžovou..asi barva radosti. I ta třetí svíčka na věnci by měla být růžová a katoličtí kněží dnes také oblékají růžovou. To je pěkné. Neděle zvlášť určená k radosti. Ještě něco k té liturgii..tedy k tomu, jak vypadá bohoslužba. Na dnešní neděli podle liturgického kalendáře připadá na dnešní neděli právě ten text, který jsme slyšeli. To o Janu Křtiteli. A nevím, jak vy, ale já si umím představit o dost radostnější slova k zvlášť radostné neděli. Je to moudrost našich předků ve víře, moudrost Bible a jejich autorů..moudrost Boží, že právě k té pravé radosti, k té opravdu hluboké radosti, kterou dává Bůh, které můžeme říkat taky Pokoj Boží, že k ní patří otázky, nejistota, ... a bolest. O Tom jsou ta dnešní biblická slova.

Jan Křtitel, podle Ježíše největší z proroků, největší z lidí, největší z těch, kteří říkali Boží věci...ten Jan Křtitel, který bydlel na poušti a jedl ten med a kobylinky a oblékal se do velbloudí srsti...podivín Jan..tak jako každý Boží prorok byl podivín...a taky ten Jan Křtitel, který teď sedí v kriminále, protože pronesl Boží proroctví proti králi. Nic o budoucnosti, proroci většinou nevěští budoucnost. Jenom popravdě řekl, že to, co král dělá, je zlé. To je proroctví, co? Říci popravdě těm, co vládnou, že se chovají zle. Za to skončil ve vězení. Dnes je to taky tak. A z tohoto vězení posílá posly k Ježíši s důležitou otázkou. Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného? A mě se ta Janova slova vryla do mysli a pořád mi zní. Ježíši Kriste, jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného? Řekl jsem, že k té opravdové radosti, k tomu pokoji, který dává Bůh a který u něj hledáme a doufáme, že se týká i nás, že k tomu pokoji, k té radosti patří i otázky, nejistota a bolest. Jan byl hluboce věřící člověk. Bohu oddaný. A má otázky, je v nejistotě a prožívá bolest. Je ve vězení. A už z něj nevyjde. Bude popraven.

Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného? Ježíši, jsi ten, který má přijít? Na kterého celý vesmír čekal od svého stvoření? Jsi Bůh sestupující k lidem? Jsi ten Boží král? Jsi Mesiáš? Co v té Janově otázce všechno je? Je tam poznání? Určitě. O Ježíšovi toho věděl hodně, křtil ho, byl jeho o tři měsíce starší přítel, možná i bratranec. Ten, který mu měl připravit cestu. Věděl, co se kolem Ježíše děje. A poznal v tom něco vyjimečného. Něco ryze Božího. Je to tak, Ježíši? Trefil jsem se? Jsi to ty? Je v té otázce i nejistota. Nebo máme čekat jiného? A je v té otázce bolest? Věřím, že ano. Ježíši, jsi ten Boží? Král? Nebo ten Beránek Boží, který snímá hříchy světa? Nebo obojí? Já sedím ve vězení a čeká mě smrt. Jsi ten Boží král, který může toho současného krále strčit do kapsy a z tohodle vězení mě dostat ven? Nebo jsi Beránek Boží, který má být poražen, zabit...a já jako tvůj o tři měsíce starší přítel ti mám připravit cestu i k té smrti? A být taky popraven?

To je Janova otázka, Janův příběh, jeho problém. My víme, jak to dopadne. Ježíš ho v tom vězení nechá. Dovolí, aby byl popraven. Ale odpoví mu. Ne přímo, možná z ostychu..Ježíš o sobě nerad mluvil velkými slovy. Ale děje se tohle a tohle, děje se to Boží...chudým je zvěstováno evangelium, chudým je zvěstována Boží radost. To ti, Jane Křtiteli, musí stačit. Nashledanou na druhé straně.

Bratři a sestry, věříme v Ježíše Krista. Věříme, že on byl a je to Boží sestoupení k nám lidem. Že je Boží král i Boží beránek vedený na porážku. Že to jeho vítězství bylo vítězstvím obětí. Co od něj čekáme? Proč v něj věříme? Když i dva tisíce let po jeho narození a smrti a vzkříšení to pořád na tak strašně moc místech vypadá, že nevyhrál. V tak strašně moc okamžicích, v tak strašně moc přibězích, i v našich vlastních životech.

Boží král Ježíš nevytáhl Jana Křtitele z vězení. Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného? Janovi ta Ježíšova odpověď stačila. Ve víře vytrval.

Kamarádovi umírá maminka, která ještě nemá věk na smrt. Pane Ježíši, nemohl bys ji uzdravit? Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?

Kamarádku s dětma opouští manžel. Pane Ježíši, nemohl bys to manželství nějak zachránit? I kvůli těm dětem.

Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?

Kousek od nás je válka, ve které zrovna dost civilistů, mužů, žen i dětí nemá co jíst, umírají hladem nebo pod vybuchujícími bombami. Pane Ježíši, nemohl bys tu válku zastavit? Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?

Já nevím, co s tím vším můžu udělat já. Pane Ježíši, nemohl bys udělat, abych to věděl a dělal? Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?

Dnes je růžová neděle. Neděle zvlášť určitá k radosti. K té Boží radosti, která je a má být uprostřed otázek, nejistoty a bolesti.

Ale v kde tom všem je ta radost?

Je v té odpovědi. I když byla nepřímá, byla jasná. Ježíš je ten, který má přijít. Nemusíme čekat jiného.

Nemusíme hledat jiného. Naše víra se smí upřít k němu a doufat v něj. Jsou ty Boží odpovědi jiné a ta Boží řešení jiná, než bychom často chtěli. A nacházíme je později, než bychom chtěli. A často B"h mlčí právě ve chvíli, kdyby chom mu doporučili zařvat z plných plic. Jako tehdy na Golgotě, když popravovali nevinného Ježíše. To měl přece Bůh zařvat, ne mlčet. A přece věříme, že se Bůh nespletl ani nezapoměl ani nezaspal. Že právě takhle nám to bylo k dobru.

Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného? Už nemusíme čekat jiného.

Je zvláštní, ta Boží radost, ten Boží pokoj. A přece tam je, přece lze nalézt. Přece lze spočinout v Boží náručí, odpočinout, nadechnout se...a jít ve víře dál a dál a ještě dál. Až k tomu setkání na druhé straně. Nebo už na téhle?

Pane Ježíši Kriste, dárce pokoje, Ty, jehož advent teď slavíme i očekáváme, dej nám odpočinout, dej nám nadechnout se, dej nám jít dál...tam, kde máme být, dělat to, co dělat máme. Amen